



(๓๑ ทวิ)
คำพิพากษา



สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขคำที่ ๔๕๐๓-๔๕๐๔//๒๕๕๗

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๗๑๓-๑๑๗๑๔/๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๓๐ เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ความแพ่ง

นางสาวจิตราภรณ์ เขียรอุดมทรัพย์ ที่ ๑

โจทก์

เด็กหญิงศศิภาณูจน์ ทรงศรีพิพัฒน์ โดยนางสาวจิตราภรณ์

เขียรอุดมทรัพย์ ผู้แทนโดยชอบธรรม ที่ ๒

นางฉวีลา แซ่เจีย ที่ ๓

นายเสถียร พันธุพันธ์ ที่ ๔

นางนงค์ พันธุพันธ์ ที่ ๕

นางสาวสุรีย์น้อย อยู่เจริญ ที่ ๖

นางสาวจันทร์ทิพย์ เพชรรัตน์ ที่ ๗

นางสาวสมใจ แก้วประดับ ที่ ๘

นายจิตรเสนา จันทร์สาขา ที่ ๙

นายสนธยา สระประทุม ที่ ๑๐

นายบุญถึง สีลา ที่ ๑๑



/นางสาว



ระหว่าง { นางสาวพัฒนา ธรรมนิยม ที่ ๑๒
 บริษัททกมลสุโกศล อิเล็กทริก จำกัด ที่ ๑
 บริษัททกมลสุโกศล จำกัด ที่ ๒
 นางกมลลา สุโกศล ที่ ๓
 นางสาวเลียบ เขียวประสิทธิ์ ที่ ๔
 นายเชวง สุวรรณรัตน์ ที่ ๕

จำเลย

เรื่อง ละเมิด

ระหว่าง { บริษัททกมลสุโกศล อิเล็กทริก จำกัด โจทก์
 นายจิตรีเสน จันทรสาขา ที่ ๑
 นายสนธยา สระประทุม ที่ ๒
 นายวิษณุ สงวนพงษ์ ที่ ๓
 นายบุญถึง สีลา ที่ ๔
 นางสาวจิตราภรณ์ เขียวอุดมทรัพย์ ที่ ๕

จำเลย

เรื่อง ละเมิด



/โจทก์ที่ ๑



- ๓ -

โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔ โจทก์ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ และจำเลยที่ ๑ อุทธรณ์คำพิพากษา

ศาลแพ่ง ลงวันที่ ๑๘ เดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ศาลอุทธรณ์รับวันที่ ๑๘ เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

คดีทั้งสองสำนวนนี้ ศาลชั้นต้นพิจารณาและพิพากษารวมกัน คงให้เรียก

โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๑๒ ในสำนวนแรกซึ่งเป็นจำเลยในสำนวนที่สองบางส่วนว่า โจทก์ที่ ๑

ถึงที่ ๑๒ เรียกจำเลยที่ ๑ ในสำนวนแรก ซึ่งเป็นโจทก์ในสำนวนที่สองและเรียกจำเลยที่ ๒

ถึงที่ ๕ ในสำนวนแรกว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๕

สำนวนแรก โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔ โจทก์ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ ฟ้องและไขคำฟ้องโดย

ได้รับอนุญาตให้ดำเนินคดีอย่างคนอนาถา ส่วนโจทก์ที่ ๕ และที่ ๑๒ ไม่ชำระค่าขึ้นศาลภายใน

กำหนด ศาลชั้นต้นไม่รับฟ้อง ว่า โจทก์ที่ ๑ เป็นมารดาของโจทก์ที่ ๒ ซึ่งเกิดกับนายเกษร

ทรงศรีพิพัฒน์ โจทก์ที่ ๓ เป็นมารดาของโจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๔ เป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมาย

ของนายนิพนธ์ พันธุ์จันทร์ โจทก์ที่ ๖ เป็นลูกจ้างของโจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๗ และที่ ๘ รับจ้าง

โจทก์ที่ ๑ คัดแยกขยะในวันเกิดเหตุ โจทก์ที่ ๘ และที่ ๑๐ เป็นพ่อค้าเร่ประกอบอาชีพรับซื้อ

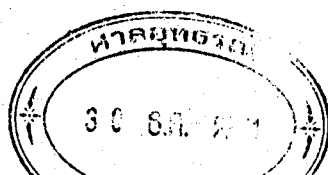
ของเก่าจากบุคคลภายนอกนำมาขายให้แก่โจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๑๑ เป็นลูกจ้างของโจทก์ที่ ๘

และที่ ๑๐ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด มีจำเลยที่ ๓ ที่ ๔

เป็นกรรมการ จำเลยที่ ๒ ประกอบกิจการส่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเครื่องมือใช้ในการแพทย์

ทุกชนิดและเป็นบริษัทในเครือของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๕ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑ ตำแหน่ง

/ผู้จัดการ

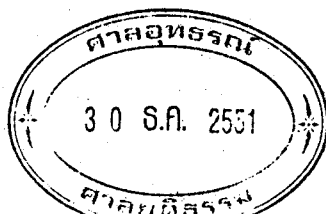




- ๔ -

ผู้จัดการฝ่ายเครื่องมือแพทย์และเอ็กซ์เรย์ เมื่อประมาณเดือนกรกฎาคม ๒๕๑๘ จำนวนที่ ๓
 ในฐานะกรรมการของจำนวนที่ ๑ มอบให้จำนวนที่ ๕ ซื้อเครื่องฉายรังสี โคบอลท์ - ๖๐ ที่เลิก
 ใช้แล้วจากโรงพยาบาลรามาริบัติและย้ายมาเก็บที่ลานจอดรถของจำนวนที่ ๒ โดยความยินยอม
 ของจำนวนที่ ๒ โดยไม่มีใบอนุญาตครอบครองและไม่ได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงสถานที่เก็บ
 ต่อสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติตามกฎหมาย ไม่จัดเก็บให้ถูกต้องและปลอดภัยตาม
 หลักเกณฑ์ทางวิชาการและระเบียบที่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติกำหนด เป็นการ
 ประมาทเลินเล่อทำให้บุคคลภายนอกนำชิ้นส่วนเครื่องฉายรังสี โคบอลท์- ๖๐ มาขายให้
 โจทก์ที่ ๕ และที่ ๑๐ ซึ่งมีอาชีพซื้อของเก่าโดยโจทก์ที่ ๕ และที่ ๑๐ รับซื้อไว้ตามปกติธุระ
 ทางการค้าและไม่ทราบว่าเป็นวัตถุอันตราย แล้วโจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ นำมาขายให้โจทก์ที่ ๑
 ซึ่งมีอาชีพรับซื้อของเก่า นายเกษาสามีของโจทก์ที่ ๑ และนายนิพนธ์ลูกจ้างของโจทก์ที่ ๑
 ร่วมกันแยกชิ้นส่วนของแท่งตะกั่วบรรจุสารกัมมันตภาพรังสีโคบอลท์-๖๐ ทำให้กัมมันตภาพรังสี
 แพร่ออกมา ทำให้โจทก์ที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ ได้รับอันตรายแก่กายและนายเกษากับนายนิพนธ์
 เสียชีวิต โจทก์ที่ ๑ มีอาการผมร่วงเม็ดเลือดขาวต่ำ ต้องรักษาตัวในห้องฉุกเฉินนอนอยู่ที่
 โรงพยาบาลประมาณ ๑ เดือน และต้องรักษาตัวต่อเนื่อง ภูมิกู้มกันร่างกายอ่อนแอ
 มีอาการชาบริเวณลำตัว ทำให้ระบบพันธุกรรมผิดปกติ ไม่สามารถมีบุตรได้ มีโอกาส
 เป็นมะเร็งในเม็ดเลือดขาว โจทก์ที่ ๑ ขอคิดค่ารักษาพยาบาลเป็นเงิน ๑,๐๔๗,๕๖๕ บาท

/คำรักษา



๓ (๓๑ ทวี)

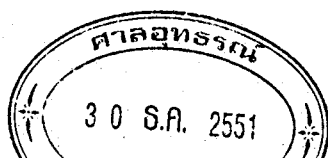


สำหรับศาลใช้

- ๕ -

ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องเป็นเวลา ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๓๕๐,๔๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถ
ในการประกอบกิจการในปัจจุบันเป็นเงิน ๒๕๐,๐๐๐ บาท ในอนาคตเป็นเงิน ๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าเสียหายต่อจิตใจเป็นเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมค่าเสียหาย ๑๓,๒๗๗,๘๖๔ บาท นายเกษา
ถึงแก่ความตาย โจทก์ที่ ๒ ขอคิดค่ารักษาพยาบาล ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ค่าขาดประโยชน์จากการ
ทำมาหาได้ ๒๐,๐๐๐ บาท ค่าปลงศพ ๒๒๐,๐๐๐ บาท ค่าขาดไร้อุปการะ ๑,๐๔๐,๐๐๐ บาท
ค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจเป็นเงิน ๒,๓๕๐,๐๐๐ บาท รวม
เป็นเงิน ๔,๖๗๕,๕๗๒ บาท โจทก์ที่ ๓ เสียค่ารักษาพยาบาล ๗๑๔,๓๖๔ บาท ค่ารักษาพยาบาล
ต่อเนื่องในอนาคต ๑๕ ปีเป็นเงิน ๕,๓๕๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถในการประกอบ
กิจการในปัจจุบัน ๖๖,๐๐๐ บาท ในอนาคต ๓๖๐,๐๐๐ บาท ค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับความ
กระทบกระเทือนทางจิตใจเป็นเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๘,๔๘๐,๓๖๔ บาท
นายนิพนธ์ถึงแก่ความตาย ค่ารักษาพยาบาลเป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ค่าปลงศพ ๑๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าขาดประโยชน์ ๗,๕๐๐ บาท ค่าขาดไร้อุปการะ ๑,๑๐๔,๐๐๐ บาท ค่าสินไหมทดแทน
ที่ได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจเป็นเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมค่าเสียหาย
๔,๕๑๑,๕๐๐ บาท โจทก์ที่ ๖ ค่ารักษาพยาบาล ๗๐๘,๒๘๑ บาท ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่อง
๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๓๕๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถในการประกอบอาชีพในปัจจุบัน
๖๖,๐๐๐ บาท ในอนาคต ๑,๐๘๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายทางด้านจิตใจ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวม

/๘,๑๕๕,๒๘๑ บาท



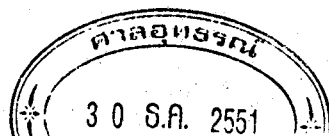
(๓๑ ทวิ)



สำหรับศาลใช้

- ๖ -

๘,๑๕๕,๒๘๑ บาท โจทก์ที่ ๗ ค่ารักษาพยาบาล ๒,๕๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาลในอนาคต
๑๕ ปี ๕,๓๔๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถในการประกอบอาชีพในปัจจุบัน ๒๒,๕๐๐ บาท
ในอนาคต ๔๕๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายทางด้านจิตใจ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๖,๘๑๕,๐๐๐ บาท
โจทก์ที่ ๘ ค่ารักษาพยาบาล ๒,๕๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาลในอนาคต ๑๕ ปี ๕,๓๔๐,๐๐๐ บาท
ค่าเสียความสามารถในการประกอบอาชีพในปัจจุบัน ๑๕,๐๐๐ บาท ในอนาคต ๓๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าเสียหายทางด้านจิตใจ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๖,๖๕๗,๕๐๐ บาท โจทก์ที่ ๙
ค่ารักษาพยาบาล ๑,๕๗๘,๑๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาลในอนาคต ๑๕ ปี ๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าเสียความสามารถในการประกอบอาชีพในปัจจุบัน ๑๔๔,๐๐๐ บาท ในอนาคต ๑๕ ปี
๒,๗๑๖,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายทางด้านจิตใจ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑๒,๘๕๓,๑๐๐ บาท
โจทก์ที่ ๑๐ ค่ารักษาพยาบาล ๑,๐๗๗,๗๔๐ บาท ค่ารักษาพยาบาลในอนาคต ๑๕ ปี
๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถในการประกอบกิจการงานในปัจจุบัน
๑๒๑,๐๐๐ บาท ในอนาคต ๖๖๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายทางด้านจิตใจ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รวมค่าเสียหาย ๙,๒๕๘,๗๔๐ บาท โจทก์ที่ ๑๑ ค่ารักษาพยาบาล ๒,๑๒๒,๗๔๕ บาท
ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่อง ๑๕ ปี ๕,๗๔๔,๕๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถในการประกอบอาชีพ
ปัจจุบัน ๗๒,๐๐๐ บาท ในอนาคต ๒,๘๘๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายต่อจิตใจ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รวม ๑๓,๘๑๙,๒๔๕ บาท จำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบในค่าเสียหายในฐานะเจ้าของผู้ครอบครอง
เครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ซึ่งเป็นวัตถุอันตราย จำเลยที่ ๒ ต้องรับผิดชอบในฐานะผู้ครอบครอง



/เครื่อง

(๓๑ ทวิ)

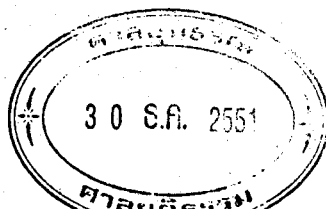


สำหรับศาลใช้

- ๑ -

เครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ จำนวนที่ ๓ ต้องรับผิดชอบส่วนตัวในฐานะผู้มีอำนาจกระทำการแทน
จำนวนที่ ๑ กับที่ ๒ จำนวนที่ ๔ ต้องรับผิดชอบในฐานะผู้มีอำนาจกระทำการแทนจำนวนที่ ๒ และ
ในฐานะนายจ้างตัวการ ผู้ว่าจ้างหรือเจ้าของกิจการ จำนวนที่ ๕ ต้องรับผิดชอบในฐานะส่วนตัว
เนื่องจากเป็นผู้รับผิดชอบดูแลเก็บรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ขอให้บังคับจำนวนทั้งห้า
ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ที่ ๑ เป็นเงิน ๑๔,๒๗๓,๘๑๑.๓๐ บาท
พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน ๑๓,๒๗๓,๘๖๔ บาท นับตั้งแต่วันฟ้อง
จนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๒ เป็นเงิน ๕,๐๒๖,๒๓๘.๘๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ
เจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน ๔,๖๗๕,๕๗๒ บาท นับตั้งแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๓
เป็นเงิน ๘,๑๑๖,๓๘๑.๓๐ บาทพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน
๗,๔๘๐,๓๖๔ บาทนับแต่วันตั้งจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๔ เป็นเงิน
๔,๘๔๘,๘๖๒.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน ๔,๕๑๑,๕๐๐ บาท
นับตั้งจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๖ เป็นเงิน ๘,๘๘๔,๘๒๗.๐๗ บาท
พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน ๘,๑๕๕,๒๘๑ บาท นับตั้งจากวันฟ้อง
จนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๗ เป็นเงิน ๗,๓๒๖,๑๒๕ บาทพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ
เจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน ๖,๘๑๕,๐๐๐ บาทนับตั้งจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ
โจทก์ที่ ๘ เป็นเงิน ๗,๑๕๖,๘๑๒.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจาก

/ต้นเงิน



(๓๑ ทวิ)

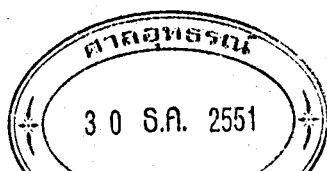


สำหรับศาลใช้

- ๘ -

ต้นเงิน ๖,๖๕๗,๕๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๕ เป็นเงิน
๑๓,๘๒๒,๔๕๗.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี จากต้นเงิน
๑๒,๘๕๘,๑๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้อง จนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๑๐ เป็นเงิน
๕,๕๕๓,๑๔๕.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน ๕,๒๕๘,๗๔๐ บาท
นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๑๑ เป็นเงิน ๑๔,๘๕๕,๖๘๘.๓๗ บาท
พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน ๑๓,๘๑๕,๒๔๕ บาท นับถัดจากวันฟ้อง
จนกว่าจะชำระเสร็จ และสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาในส่วนค่าสินไหมทดแทน
เพื่อความเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยและค่าเสียหายที่เสียความสามารถในการประกอบ
การงานของโจทก์ที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ ภายใน ๒ ปี และให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกัน
จัดหาหรือวางหลักประกันความเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยและค่าเสียหายที่เสียความ
สามารถในการประกอบกรงานของโจทก์ที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ ที่ศาลจะแก้ไขข้างต้น
ในวงเงินที่ศาลจะเห็นสมควร

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ให้การว่า จำเลยที่ ๑ มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการจำหน่าย
เครื่องมือแพทย์ หากหน่วยงานใดต้องการเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ จำเลยที่ ๑ จะขออนุญาต
มีไว้ในครอบครองต่อสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ การซื้อขายผู้ซื้อและจำเลยที่ ๑ มี
ข้อตกลงว่าเมื่อจำเลยที่ ๑ ติดตั้งเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เครื่องใหม่แล้ว จำเลยที่ ๑ จะซื้อ



/เครื่องเก่า



เครื่องเก่านำไปจัดเก็บ เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๓๘ จำนวนที่ ๑ รื้อถอนเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐
ที่เกิดเหตุซึ่งเป็นเครื่องเก่าจากโรงพยาบาลรามาริบัติซึ่งตามกฎหมายแล้วจะต้องนำมาเก็บ
ที่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติหรือสถานที่ปลอดภัย จำนวนที่ ๑ แจ้งขออนุญาตครอบครอง
และแจ้งว่าจะนำเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ไปเก็บที่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติแล้ว
แต่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติแจ้งว่าไม่มีสถานที่เก็บ จำนวนที่ ๑ จึงนำมาเก็บที่โกดัง
เก็บสินค้าของจำนวนที่ ๑ ต่อมาได้ย้ายไปเก็บที่ที่ดินของจำนวนที่ ๒ ซึ่งเป็นที่จอร์จรอรอจำหน่าย
เป็นสถานที่ปลอดภัย ในการขาย การติดตั้ง การรื้อถอน การแจ้งการครอบครอง แจ้งการเก็บ
รักษาและการเปลี่ยนแปลง จำนวนที่ ๑ มอบให้จำนวนที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้จัดการฝ่ายเครื่องมือแพทย์
เป็นผู้ดำเนินการ เนื่องจากจำนวนที่ ๕ มีความรู้ความชำนาญ โจทก์ที่ ๑ ที่ ๕ ที่ ๑๐ และที่ ๑๑
ไม่มีอำนาจฟ้องเพราะไม่ใช่ผู้เสียหายเนื่องจากโจทก์ที่ ๑ ที่ ๕ ที่ ๑๐ และที่ ๑๑ เป็นฝ่ายละเมิด
โดยโจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ กับพวกร่วมกันลักเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ แล้วนำมาจัดเพื่อเอา
แท่งตะกั่ว หุ้มเหล็กสแตนเลส แต่ไม่สามารถทำได้จึงขายให้โจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๑ รับซื้อไว้
โดยประมาทเพราะไม่ใช่วัตถุที่มีขายทั่วไป และมีเครื่องหมายของทางราชการเตือนว่าเป็น
วัตถุอันตราย โจทก์ที่ ๑ ให้นายเกษากับนายนิพนธ์ใช้ไฟแก๊สตัดแยกชิ้นส่วน ทำให้สาร
กัมมันตภาพรังสีแพร่กระจายออกมา ทำให้เสียหายแก่โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๓ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑

/และ

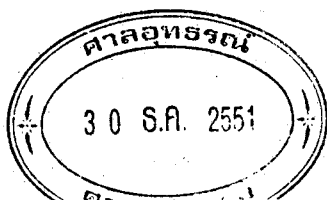




- ๑๐ -

และโจทก์ที่ ๒ ถึงที่ ๔ ไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เนื่องจากจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ไม่ได้กระทำละเมิด แม้จำเลยที่ ๑ จะครอบครองเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ก็ไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นเพราะเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ มีใช้ทรัพย์สินเป็นของเกิดอันตรายได้โดยสภาพหรือโดยความมุ่งหมายที่จะใช้ โคบอลต์-๖๐ โดยปกติจะไม่รู้ว่ไหล เพราะมีสิ่งห่อหุ้ม เหตุที่รู้ว่ไหลเนื่องจากโจทก์ที่ ๑ ที่ ๕ ที่ ๑๐ และที่ ๑๑ กับลูกจ้างร่วมกันคัดเอาแท่งโคบอลต์-๖๐ ออกมา จำเลยที่ ๒ ไม่ต้องรับผิดชอบเพราะจำเลยที่ ๒ ไม่ได้ประมาทหรือทำละเมิด จำเลยที่ ๒ ไม่ใช่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโคบอลต์-๖๐ ไม่ใช่ นายจ้างตัวการหรือผู้ว่าจ้างของจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๕ จำเลยที่ ๒ เพียงแต่อนุญาตให้จำเลยที่ ๑ นำเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ มาเก็บในที่ดินของจำเลยที่ ๒ เท่านั้น จำเลยที่ ๓ ที่ ๔ ไม่ต้องรับผิดชอบเนื่องจากไม่ได้ทำละเมิดและกระทำในขอบอำนาจฐานะกรรมการบริษัทของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ ที่ ๔ ไม่ใช่ตัวการ นายจ้างหรือผู้ว่าจ้างของจำเลยที่ ๕ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ไม่ต้องรับผิดชอบเพราะความเสียหายของผู้เสียชีวิตหรือของ โจทก์ไม่มีจริงเนื่องจากไม่ต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลเพราะเป็นโรงพยาบาลของรัฐบาล ส่วนค่าเสียหายอย่างอื่นเป็นการคาดคะเนไกลเกินกว่าเหตุและสูงเกินความจริง ทั้งโจทก์ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลแล้ว หลังจากทราบเหตุแล้วจำเลยที่ ๑ ได้ช่วยเหลือค่าเสียหายแก่โจทก์ทุกคนบางส่วนแล้ว ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ

/เนื่องจาก



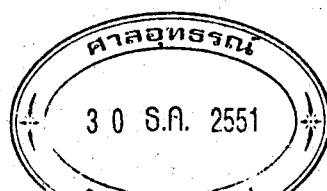


- ๑๑ -

เนื่องจากโจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เกิน ๑ ปี นับจากโจทก์รู้เรื่องละเมิดและรู้ตัวผู้จะต้องใช้
 ค่าสินไหมทดแทน โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องเนื่องจากค่าเสียหายไม่แน่นอนจนโจทก์ไม่ได้ทวงถาม
 ค่าฟ้องของโจทก์ในส่วนค่าเสียหายเคลือบคลุมเนื่องจากโจทก์ไม่ได้บรรยายว่าใช้อัตราใด
 เป็นฐานการคำนวณ ผู้ตายหรือโจทก์ที่ได้รับความเสียหายมีรายไต่เท่าไร เคยได้รับค่าอุปการะ
 เลี้ยงดูหรือไม่ การกำหนดค่าเสียหายเป็นคาดคะเน ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๕ ให้การว่า โจทก์ที่ ๒ ที่ ๔ และที่ ๕ ไม่มีอำนาจฟ้องเนื่องจากโจทก์ที่ ๒
 ไม่ใช่ทายาทโดยธรรมของนายเกชา โจทก์ที่ ๔ ที่ ๕ ไม่ใช่บิดามารดาโดยชอบด้วยกฎหมาย
 ของนายนิพนธ์ จำเลยที่ ๕ ไม่ได้ครอบครองเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ไม่มีหน้าที่ขออนุญาต
 จำเลยที่ ๕ เป็นเพียงลูกจ้างของจำเลยที่ ๑ ไม่มีหน้าที่ดูแลและจัดการเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐
 มีหน้าที่ดูแลเพียงการขนย้ายและจัดวางเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ตามคำสั่งของจำเลยที่ ๑
 สาเหตุที่สารกัมมันตภาพรังสีรั่วไหลเนื่องจากโจทก์ที่ ๘ ถึงที่ ๑๑ และนายวิษณุ ลักเครื่องฉายรังสี
 โคบอลต์-๖๐ จากที่เก็บแล้วนำไปทำลายสิ่งห่อหุ้มภายนอก จำเลยที่ ๕ ไม่ต้องรับผิดชอบ
 เสียหาย อาการป่วยของโจทก์ที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ และความตายของนายเกชา กับ
 นายนิพนธ์ มิใช่ผลโดยตรงจากกัมมันตภาพรังสีจากเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ถึงแม้โจทก์ที่ ๑
 ที่ ๓ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ จะเสียหายจริงก็เกิดจากการกระทำของโจทก์ที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๖ ที่ ๗ ถึงที่ ๑๑

/นายเกชา



(๓๑ ทวิ)



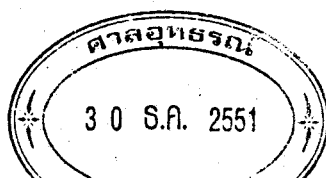
สำหรับศาลใช้

- ๑๒ -

นายเกษมและนายนิพนธ์ ความเสียหายไกลเกินความจริงและสูงเกินส่วน ขอให้ยกฟ้อง

สำนวนที่สองจำเลยที่ ๑ ฟ้องว่า เมื่อระหว่างต้นเดือนกุมภาพันธ์ถึงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ และนายวิษณุ สวงวนพงษ์ ร่วมกันบุกรุกเข้าไปในที่ดิน โฉนดเลขที่ ๕๕ ตำบลคลองประเวศฝั่งใต้ (แขวงประเวศ) อำเภอพระโขนง (เขตประเวศ) กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยที่ ๒ และได้ทำลายรั้วตั้งกะลีสี่ล้อมรอบที่ดิน เพื่อลักเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ของจำเลยที่ ๑ ซึ่งเก็บไว้ในที่ดินดังกล่าว แล้วนำไปที่พักอาศัย ร่วมกับนัดแนะท่อนสแตนเลสที่ห่อหุ้มแท่งตะกั่ว แท่งโคบอลต์-๖๐ เพื่อนำไปจำหน่าย แต่ไม่สำเร็จ จึงนำไปขายให้โจทก์ที่ ๑ แล้วโจทก์ที่ ๑ ให้นายเกษม ทรงศิริพิพัฒน์ นายสุคใจ ใจเร็ว และ นายนิพนธ์ พันธุ์จันทร์ ใช้ไฟแก๊สตัดแท่งตะกั่วจนทำให้กัมมันตภาพรังสีแพร่กระจายออกมา ทำให้บุคคลที่อยู่ใกล้เคียงได้รับอันตรายต่อชีวิตและร่างกาย โจทก์ที่ ๑ ไม่ใช้ความระมัดระวังในการรับซื้อสั่งแยกเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ จนทำให้เกิดอันตรายต่อบุคคลทั่วไป การกระทำดังกล่าว เป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำให้โจทก์ที่ ๑ เสียหายจากการทำลายอุปกรณ์เครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท และจำเลยที่ ๑ ต้องเสียเงินให้แก่ผู้ที่บาดเจ็บและญาติของผู้เสียชีวิตเช่น ค่าทำศพ ค่ารักษาพยาบาล ค่าช่วยเหลือผู้ป่วยและอื่น ๆ เป็นเงิน ๒๓๐,๐๕๕.๕๐ บาท ขอให้บังคับโจทก์ที่ ๑ ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ และนายวิษณุร่วมกันหรือแทนกัน

/ชำระเงิน



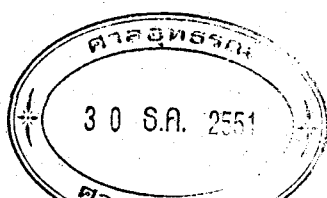


ชำระเงินแก่จำเลยที่ ๑ จำนวน ๒๕๐,๐๕๕.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่จำเลยที่ ๑

โจทก์ที่ ๑ ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ และนายวิษณุ สงวนพงษ์ ให้การว่า โจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ และนายวิษณุ ไม่ได้บุกรุกเข้าไปทำลายรั้ว ไม่ได้จัดแจงเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ โจทก์ที่ ๑ ไม่ได้รับของโจรหรือทำให้เสียหายของจำเลยที่ ๑ และไม่ได้กระทำละเมิด จำเลยที่ ๑ ซื้อเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ซึ่งมีต้นกำเนิดรังสีโคบอลต์ซึ่งเป็นวัตถุที่เกิดอันตรายได้ โดยสภาพ จำเลยที่ ๑ ประมาทเลินเล่อไม่ได้จัดเก็บให้ถูกต้องและปลอดภัยตามที่ผู้ประกอบวิชาชีพจำหน่ายเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ พึงกระทำ ทำให้บุคคลภายนอกนำแท่งตะกั่วบรรจุสารกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ มาขายให้โจทก์ที่ ๕ ที่ ๑๐ โดยโจทก์ที่ ๕ ที่ ๑๐ ไม่ทราบว่าเป็นวัตถุอันตรายแล้ว โจทก์ที่ ๕ ที่ ๑๐ ร่วมกับโจทก์ที่ ๑๑ และนายวิษณุ แยกชิ้นส่วนทำให้ได้รังสี ต่อมนำไปขายให้โจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๑ รับซื้อไว้โดยสุจริตและไม่ทราบถึงอันตรายแล้ว โจทก์ที่ ๑ ให้นายเกษมและนายนิพนธ์ร่วมกันแยกชิ้นส่วนของแท่งตะกั่วจากรังสีแพร่กระจายออกมาทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคลที่อยู่ใกล้เคียง จำเลยที่ ๑ ไม่ได้เสียหาย ฟ้องของจำเลยที่ ๑ ขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้อง

ระหว่างพิจารณาจำเลยที่ ๑ ขอดอนฟ้องนายวิษณุ สงวนพงษ์ ศาลชั้นต้นอนุญาต

/ศาลชั้นต้น





ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า ให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์
ที่ ๑ จำนวน ๔๒,๘๑๖ บาท โจทก์ที่ ๒ จำนวน ๓๔,๗๕๐ บาท โจทก์ที่ ๓ จำนวน ๔๖,๐๐๐ บาท
โจทก์ที่ ๔ จำนวน ๑๑๑,๐๐๐ บาท โจทก์ที่ ๖ จำนวน ๔๕,๘๐๐ บาท โจทก์ที่ ๗ จำนวน
๘๐,๐๐๐ บาท โจทก์ที่ ๘ จำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท โจทก์ที่ ๙ จำนวน ๔๖,๔๒๐ บาท โจทก์ที่ ๑๐
จำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท โจทก์ที่ ๑๑ จำนวน ๘๓,๔๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี
นับแต่วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔ ที่ ๖
และที่ ๑๑ ให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าฤชาธรรมเนียมต่อศาลในนามของโจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑
โดยกำหนดค่าทนายความให้คนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ยกฟ้องจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ค่าฤชาธรรมเนียม
ในส่วนของจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ให้เป็นพับ ยกฟ้องในสำนวนที่สอง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ
คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ และจำเลยที่ ๑ อุทธรณ์ โดยโจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔
ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ ได้รับอนุญาตให้ดำเนินคดีอย่างคนอนาถา

ศาลอุทธรณ์ตรวจสอบสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ทางพิจารณาจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๕ ซึ่ง
เป็นฝ่ายนำสืบก่อนนำสืบว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด มีจำเลยที่ ๓

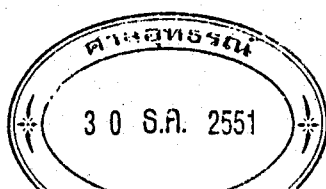
/และ





และที่ ๔ เป็นกรรมการ จำเลยที่ ๑ มีวัตถุประสงค์ในการขายเครื่องมือแพทย์ จำเลยที่ ๒ มีวัตถุประสงค์ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ ขายเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องมือแพทย์ และเป็นบริษัทในเครือจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๕ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑ ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายเครื่องมือแพทย์ มีหน้าที่ซื้อขาย รีดลอน ขออนุญาตนำเข้าส่งออกเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ เครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ มีความเข้มของปริมาณกัมมันตภาพรังสีประมาณ ๑๑,๖๐๘ คูลี ใช้รักษาผู้ป่วยโรคมะเร็ง จะไม่เป็นอันตรายต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เมื่อใช้งานไปปริมาณความเข้มของกัมมันตภาพรังสีจะลดลงเหลือประมาณ ๓,๐๐๐ ถึง ๔,๐๐๐ คูลีจะไม่สามารถรักษาโรคมะเร็งต่อไปได้จะต้องเปลี่ยนเครื่องใหม่ แหล่งกำเนิดกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ จะอยู่ภายในวัสดุห่อหุ้ม รังสีจะหลุดออกมาจากวัสดุห่อหุ้มไม่เกิน ๑๐๐ ไมโครซีเวิร์ดต่อชั่วโมงตลอดเวลาแม้ไม่ได้ใช้งาน ความเข้มดังกล่าวไม่ทำอันตรายต่อบุคคล บุคคลทั่วไปสามารถรับกัมมันตภาพรังสีจากธรรมชาติประมาณ ๒.๒๓ มิลลิซีเวิร์ดต่อปี วัสดุห่อหุ้มแหล่งพลังงานโคบอลต์-๖๐ จะทนความร้อนได้ ๘๐๐ องศาเซลเซียสใน ๓๐ นาที และทนแรงกระแทกที่ตกจากที่สูง ๕ เมตร สู้พื้นแข็งได้ เครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ไม่ใช่ทรัพย์สินอันตรายและที่เครื่องฉาย

/กัมมันตภาพ





กัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ จะมีเครื่องหมายใบพัดสีแดงบนพื้นเหลืองตามเอกสารหมายเลข ๑๕ เครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ในคดีนี้เป็นเครื่องที่หมดอายุการใช้งานและจำนวนที่ ๑ เก็บมาจากโรงพยาบาลรามาริบัติ เนื่องจากโรงพยาบาลรามาริบัติต้องการซื้อเครื่องใหม่ จึงให้ จำนวนที่ ๑ ทำการรื้อถอนเครื่องเก่าเพื่อนำไปเก็บที่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติโดยชายให้ จำนวนที่ ๑ จำนวนที่ ๕ เป็นตัวแทนจำนวนที่ ๑ แฉงไปยังสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ แต่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติแจ้งว่าไม่มีที่เก็บ จำนวนที่ ๑ จึงนำไปเก็บที่โรงเก็บสินค้า ของจำนวนที่ ๑ ที่ถนนวิภาวดีรังสิต ต่อมาจำนวนที่ ๑ ชายโรงเก็บสินค้าและนำเครื่องฉาย กัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ไปเก็บในที่ดินของจำนวนที่ ๒ จำนวนที่ ๒ อนุญาตให้ใช้สถานที่ โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ก่อนทำการขนย้ายได้แจ้งต่อสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติแล้ว ที่ดิน ที่จัดเก็บเป็นสถานที่เก็บรถยนต์ใหม่มาก่อนมีรั้วรอบ เนื้อที่ ๒๖ ไร่เศษบริเวณที่เก็บมีหลังคา ทางออกใกล้กับที่ทำการของเจ้าพนักงานตำรวจ มีป้ายทางเข้าว่าพื้นที่ส่วนบุคคลห้ามเข้า ตาม ภาพถ่ายหมายเลข ๑๘ และ ๒๐ จำนวนที่ ๑ ใช้ความระมัดระวังในการจัดเก็บโดยมอบหมายให้ นายธีรชัย กฤตพันธ์ ลูกจ้างของจำนวนที่ ๑ ดูแล สถานที่จัดเก็บถูกต้องตามระเบียบของสำนักงาน พลังงานปรมาณูเพื่อสันติ โจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ มีอาชีพเก็บของเก่าขาย ได้ร่วมกันทำลายรั้วและ บุกรุกเข้าไปในที่ดินที่เก็บเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ แล้วใช้เครื่องมือทำลาย

/ส่วน





ส่วนนอกของเครื่องเพื่อนำวัสดุด้านในซึ่งเป็นตะกั่ว เหล็ก ที่บรรจุต้นกำเนิดกัมมันตภาพรังสี ไปขายโดยนำไปเก็บไว้ที่บ้านพักและพยายามทำลายแต่ไม่สามารถกระทำได้นี้เนื่องจากวัตถุ ดังกล่าวมีความแข็งแรง จึงนำไปขายให้โจทก์ที่ ๑ ซึ่งเปิดร้านขายของเก่าที่ตำบลสำโรง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โจทก์ที่ ๑ ให้นายนิพนธ์ พันธุ์ชัย ใช้ไฟแก๊ส ความร้อนสูงตัดแท่งโลหะจนขาด ทำให้กัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ แพร่กระจายออกมา หากจำเลยที่ ๑ ใช้ความระมัดระวังให้เพียงพอจะทราบว่าเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสี โคบอลต์-๖๐ ไม่ใช่วัสดุที่มีขายทั่วไป เพราะมีเครื่องหมายระบุว่าสารกัมมันตภาพรังสีบรรจุ อยู่และมีข้อความภาษาไทยว่าเป็นสารกัมมันตภาพรังสี ต่อมาวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จำเลยที่ ๑ ทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ว่าโจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ ลักชิ้นส่วนของ เครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ไปขายให้โจทก์ที่ ๑ จำเลยที่ ๑ ให้ทนายความ ไปตรวจที่เกิดเหตุพบว่ารั่วถูกทำลาย สอบถามจากผู้ที่อยู่ใกล้เคียงทราบว่าโจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ เป็นคนร้ายลักชิ้นส่วนเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ จำเลยที่ ๑ แจ้งความร้องทุกข์ ที่สถานีตำรวจนครบาลอุดมสุข และให้ทนายความฟ้องโจทก์ที่ ๕ กับพวกต่อศาลแขวงพระโขนง โจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ ได้รับความเจ็บเนื่องจากใช้เครื่องมือทำลายเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสี โคบอลต์-๖๐ นายนิพนธ์และนายเกษมถึงแก่ความตาย เพราะใช้ไฟแก๊สตัดแท่งโลหะ

/หลังเกิดเหตุ



๑๑ ทวิ)



สำหรับศาลใช้

- ๑๘ -

หลังเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ จ่ายเงินช่วยเหลือให้โจทก์ที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๖ ที่ ๘ ที่ ๑๐ และที่ ๑๑ คนละ ๑๐,๐๐๐ บาท จ่ายเงินให้นายนิพนธ์ขณะกำลังมีชีวิตอยู่ ๑๐,๐๐๐ บาท และเมื่อเสียชีวิตแล้ว ได้จ่ายค่าปลงศพให้อีก ๗๖,๕๕๕.๕๐ บาท โรงพยาบาลราชวิถีที่โจทก์เข้าไปรักษาไม่คิดค่ารักษาพยาบาล ต่อมาโจทก์ทั้งหมดได้ฟ้องสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติต่อศาลปกครองกลาง ให้ชำระค่าสินไหมทดแทน ศาลปกครองกลางพิพากษาให้สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ชำระค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ทั้งหมดจำนวน ๕,๒๐๐,๐๐๐ บาทเศษ โจทก์ทั้งหมดได้รับเงินแล้ว จำเลยที่ ๑ ที่ ๕ ไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ จำเลยที่ ๒ เป็นเพียงอนุญาตให้จำเลยที่ ๑ ใช้สถานที่เก็บเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เป็นกรรมการไม่ต้องรับผิดชอบส่วนตัว จำเลยที่ ๕ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑ ไม่มีหน้าที่ในการจัดเก็บเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ค่าสินไหมทดแทนที่โจทก์เรียกมาสูงเกินความจริง ฟ้องของโจทก์ขาดอายุความ โจทก์รู้ถึงการละเมิดก่อนวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ นำสืบว่า สารโคบอลต์-๖๐ เป็นสารที่มีกัมมันตภาพรังสี ซึ่งเรียกว่าวัสดุพลอยได้ ให้รังสีแกมมา มีประโยชน์ในการรักษาโรคมะเร็ง และมีอันตรายหากได้รับปริมาณมากจะทำให้ผิดปกติที่โครโมโซม โดยเป็นความผิดปกติที่จำนวนโครโมโซมหรือโครงสร้างโครโมโซม ส่งผลต่อการทำงานหรือโครงสร้างของอวัยวะ

ที่ได้





ที่ได้รับรังสีจนอาจเป็นโรคมะเร็งหรือมีผลทำให้ลูกหลานของผู้ที่ได้รับรังสีมีร่างกายผิดปกติ เช่นปัญญาอ่อน สมอเล็ก ทำให้เซลล์ตาย สารโคบอลท์-๖๐ เป็นสารควบคุมตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ.๒๕๐๔ บัญญัติให้สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติมีอำนาจดำเนินการออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ควบคุมดูแลเกี่ยวกับการใช้พลังงานปรมาณู การเก็บรักษา วัสดุกัมมันตภาพรังสีและการจัดการกากกัมมันตรังสีให้เกิดความปลอดภัย โดยให้กองสุขภาพมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับใบอนุญาต และการกำหนดแนวปฏิบัติทางรังสีเพื่อให้เกิดความปลอดภัย ได้ออกเป็นกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ กำหนดให้ผู้ใช้ ผู้ควบคุม ผู้ส่งออก จะต้อง มีผู้รับผิดชอบทางเทคนิค มีสถานที่จัดเก็บ มีการติดเครื่องหมายแสดงบริเวณรังสี หากมีการเคลื่อนย้ายหรือเกิดอุบัติเหตุจะต้องแจ้งให้สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติทราบ และมีแบบคำขออนุญาตนำเข้าส่งออก ครอบครอง การจัดเก็บกากกัมมันตภาพรังสีที่เลิกใช้งานแล้ว มี ๓ วิธี คือ ๑. ผู้ใช้หรือผู้ครอบครองจัดเก็บเอง ๒. สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติจัดเก็บ ๓. ส่งออกนอกประเทศ จำนวนที่ ๑ เกษขอคำแนะนำในการจัดเก็บกากกัมมันตภาพรังสี โคบอลท์-๖๐ จากสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ แจ้งว่า หากจำนวนที่ ๑ จะจัดเก็บเองโรงเรือนที่จัดเก็บต้องมีความแข็งแรงในการรับน้ำหนัก ของพื้นอาคาร ผนังอาคารเป็นคอนกรีตมีความหนาปกติเช่นอาคารทั่วไป รอบอาคารมีรั้วกัน



ศาลอุทธรณ์
30 ธ.ค. 2551
ศาลยุติธรรม

/มี

ทวิ)



สำหรับศาลใช้

- ๒๐ -

มีมาตรการรักษาความปลอดภัยเช่นมีสัญญาณกันขโมย มีป้ายคำเตือนต่าง ๆ มีผู้ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ฯลฯ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๔ เครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ในคดีนี้จำเลยที่ ๑ ซื้อมาจากโรงพยาบาลรามาริบัติเนื่องจากโรงพยาบาลรามาริบัติซื้อเครื่องใหม่จากจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๕ เป็นตัวแทนของจำเลยที่ ๑ ในการเสนอขาย การขายมีเงื่อนไขว่า จำเลยที่ ๑ จะต้องรื้อถอนและรับซื้อเครื่องเก่าคืนเพื่อนำส่งออกไปประเทศที่ผลิต ตามสำเนาสัญญาซื้อขายเอกสารหมายเลข จ.๕๓ ถึง ๕๕ จำเลยที่ ๑ นำเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ที่ซื้อมาเก็บไว้ที่โรงจอดรถของจำเลยที่ ๒ ที่ซอยอ่อนนุชโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือแจ้งการย้ายเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ จำเลยที่ ๑ ถูกฟ้องที่ศาลแขวงพระโขนง ข้อหาผิดกฎหมายได้ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพตามสำเนาคำฟ้องเอกสารหมายเลข จ.๕๗ จำเลยที่ ๑ จัดเก็บเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ไว้ไม่ถูกต้อง ไม่ได้วางในอาคาร ไม่มียามรักษาการณ์ ตามระเบียบของสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ เมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เวลากลางวันขณะที่โจทก์ที่ ๕ ซึ่งมีอาชีพรับซื้อขายของเก่า จับรถสามล้อเครื่องมาตามถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง บริเวณสามแยกตัดใหม่มีชาย ๔ คนเรียกให้โจทก์ที่ ๕ หยุดรถ และเสนอขายโลหะหลายชนิด ซึ่งรวมทั้งแท่งสแตนเลสบรรจุต้นกำเนิดกัมมันตภาพ

รังสี





รังสีโคบอลต์-๖๐ มีลักษณะเหมือนเศษเหล็กทั่วไป ไม่มีเครื่องหมายใด ๆ ติดอยู่ตกลงราคากัน ๕,๐๐๐ บาท โจทก์ที่ ๕ รับซื้อไว้โดยไม่ทราบว่าเป็นทรัพย์สินที่ถูกลักมา โจทก์ที่ ๕ ยืมเงิน จากโจทก์ที่ ๑๐ จำนวน ๔,๐๐๐ บาท โจทก์ที่ ๕ ที่ ๑๐ ช่วยกันยกของขึ้นรถนำกลับบ้าน โจทก์ที่ ๕ ว่าจ้างโจทก์ที่ ๑๐ ที่ ๑๑ และนายวิษณุ สงวนพงษ์ศักดิ์แยกสิ่งของและช่วยกันแกะแท่ง สแตนเลสแต่ไม่สามารถแยกออกได้ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ โจทก์ที่ ๕ และที่ ๑๑ นำแท่งสแตนเลสไปขายให้โจทก์ที่ ๑ ซึ่งเปิดร้านรับซื้อของเก่าตามใบอนุญาตเอกสารหมายเลข จ.๓ แต่ตกลงราคากันไม่ได้ โจทก์ที่ ๕ จึงให้นายสุจิตกับนายนิพนธ์ ซึ่งเป็นลูกจ้างของ โจทก์ที่ ๑ ช่วยใช้ไฟแก๊สตัดแท่งสแตนเลส นายสุจิตใช้ไฟแก๊สตัดจนใกล้จะขาดมีควันสีเหลืองปนดำมี กลิ่นเหม็นออกมาจากแท่งสแตนเลส โจทก์ที่ ๑ ออกมาพบได้ห้ามมิให้ตัดโจทก์ที่ ๕ จึงนำ แท่งสแตนเลสกลับบ้าน แล้วให้นายวิษณุใช้เหล็กสกัดจนขาดพบว่าด้านในเป็นตะกั่ว วันรุ่งขึ้นโจทก์ที่ ๕ นำแท่งสแตนเลสดังกล่าวมาขายให้โจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๑ เห็นว่ามีลักษณะ เหมือนแท่งเหล็กทั่วไปจึงรับซื้อไว้โดยไม่ทราบว่าเป็นทรัพย์สินที่ถูกลักมา เมื่อลูกจ้างของโจทก์ที่ ๑ ทำการตัดแยกชิ้นส่วนแท่งสแตนเลสซึ่งเป็นต้นกำเนิดกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ทำให้ รังสีแพร่กระจายออกมา ต่อมาสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติทำการเก็บกู้ที่ร้านของ โจทก์ที่ ๑ พบต้นกำเนิดสารกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ บริเวณที่นายสุจิตตัด

/แห่ง





แห่งสแตนด์เลข การที่กัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ แพร่กระจายทำให้นายนิพนธ์ กับ
นายเกษรา ทรงศรีพิพัฒน์ ถึงแก่ความตาย โจทก์ที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ ได้รับอันตรายแก่กาย
มีโครโมโซมผิดปกติ ไชกระดูกฝ่อ กลุ่มเม็ดเลือดดำ ตามรายงานการประชุมเอกสารหมาย
จ.๑๕๖ และ จ.๒๐๓ ต้องเข้าพบแพทย์เป็นประจำต่อเนื่องอีก ๑๐ ถึง ๑๕ ปี โจทก์ที่ ๑ เป็น
มารดาของโจทก์ที่ ๒ และเป็นบุตรของโจทก์ที่ ๓ เป็นเจ้าของร้านรับซื้อของเก่า มีรายได้
เดือนละ ๘๐,๐๐๐ ถึง ๙๐,๐๐๐ บาท ได้รับอันตรายจากกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ทำให้
เกิดการเจ็บป่วยต้องเข้ารับรักษาที่โรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลราชวิถี หลังจากออกจาก
โรงพยาบาลต้องไปพบแพทย์เพื่อเจาะเลือดและตรวจรักษาอย่างต่อเนื่องเพราะเสี่ยงที่จะ
เป็นมะเร็ง ตามใบรับรองแพทย์ สำเนาเวชระเบียน ใบลงทะเบียนผู้ป่วยนอก เอกสารหมาย
จ.๑๑ จ.๑๒๑ ถึง จ.๑๒๕ โจทก์ที่ ๑ ต้องเลิกประกอบกิจการ เนื่องจากนายเกษราสามีเสียชีวิต
โจทก์ที่ ๑ ร่างกายอ่อนเพลียและไม่มีผู้ใดกล้าเป็นลูกจ้าง โจทก์ที่ ๑ เรียกค่าสินไหมทดแทน
เป็นค่ารักษาพยาบาลและค่าเดินทางไปรักษาที่โรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลราชวิถี
จำนวน ๑,๐๔๗,๕๖๔ บาท ค่าเดินทางและค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องอีก ๑๕ ปี จำนวน
๕,๓๕๐,๕๐๐ บาท ค่าเสียหายความสามารถประกอบกิจการในปัจจุบันจำนวน ๒๕๐,๐๐๐ บาท
ค่าเสียหายความสามารถในการประกอบกิจการในอนาคตเป็นเวลา ๑๕ ปี จำนวน ๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

/๑๓.๒๗๗,๕๖๔ บาท



๑๑ ทวี)



สำหรับศาลใช้

- ๒๓ -

๑๑,๒๗๗,๕๖๔ บาท ตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนเอกสารหมาย จ.๑๔ โจทก์ที่ ๒ เป็นบุตร
 ของโจทก์ที่ ๑ กับนายเกชา ตามสำเนาสูติบัตรและสำเนาทะเบียนบ้านเอกสารหมาย จ.๘๑
 และ จ.๑๑ โจทก์ที่ ๑ กับนายเกชาอยู่กินเป็นสามีภริยากันโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส แต่
 นายเกชารับรองว่าโจทก์ที่ ๒ เป็นบุตร ด้วยการเลี้ยงดู ให้การศึกษา ให้ใช้นามสกุล นายเกชา
 เสียชีวิตเพราะไขกระดูกฝ่อจากสารกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ตามใบมรณบัตรเอกสาร
 หมาย จ.๑๑๒ ก่อนถึงแก่ความตายรักษาตัวที่โรงพยาบาลกรุงเทพและโรงพยาบาลราชวิถี
 ตามใบรับรองแพทย์สำเนาเวชระเบียน บัญชีค่ารักษาพยาบาล ใบเสร็จรับเงิน สำเนาชี้แจง
 ค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยเอกสารหมาย จ.๘ จ.๑๐๒ จ.๑๒๗ ถึง จ.๑๒๘ ต้องเสียค่าใช้จ่าย
 ในการจัดการศพ ค่าปลงศพ ค่านำศพไปฝังที่จังหวัดชลบุรี และค่าทำที่ฝังศพ ตามบัญชีค่าใช้จ่าย
 ภาพถ่ายการจัดการศพ สำเนาใบอนุญาตมิทนายบัตร เอกสารหมาย จ.๑๓๐ โจทก์ที่ ๒ เรียกค่าสินไหม
 ทดแทนเป็นค่ารักษาพยาบาลของนายเกชา ค่าใช้จ่ายและค่าเดินทางไปเยี่ยมนายเกชา
 จำนวน ๒,๐๕๕,๕๗๒ บาท ค่าขาดประโยชน์จากการทำมาหาได้ของนายเกชาก่อนเสียชีวิต
 ๒๐,๐๐๐ บาท ค่าปลงศพและค่าจัดการศพจำนวน ๒๒๐,๐๐๐ บาท ค่าสินไหมทดแทนเพื่อ
 ความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินจำนวน ๒,๓๔๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๔,๖๗๕,๕๗๒ บาท

/ตาม



ทวิ)



สำหรับศาลใช้

- ๒๔ -

ตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนเอกสารหมายเลข ๑๑๑ โจทก์ที่ ๓ เป็นมารดาของโจทก์ที่ ๑
ขณะเกิดเหตุช่วยงานในร้านของโจทก์ที่ ๑ ได้รับค่าใช้จ่ายเดือนละ ๖,๐๐๐ บาท โจทก์ที่ ๓
มีอาการเวียนศีรษะ อาเจียนอ่อนเพลีย เม็ดเลือดและเกล็ดเลือดต่ำ โจทก์ที่ ๓ รักษาที่โรงพยาบาล
กรุงเทพ โรงพยาบาลสมุทรปราการและโรงพยาบาลราชวิถี แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นโรคไขกระดูก
ฝ่อและติดเชื้อเพราะได้รับกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ตามใบรับรองแพทย์สำเนาบันทึกการ
ตรวจผู้ป่วย และสำเนาเวชระเบียนผู้ป่วยนอกเอกสารหมายเลข ๑๔๐ จ.๘๒ ถึง จ.๘๖ จากนั้น
โจทก์ที่ ๓ ออกมารักษาตัวต่อที่บ้านอีก ๖ เดือน ปัจจุบันยังต้องไปพบแพทย์และมีอาการ
อ่อนเพลีย ไอ เป็นหวัดง่าย เม็ดเลือดยังไม่ปกติ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล
กรุงเทพและโรงพยาบาลสมุทรปราการ ตามสำเนาใบเสร็จรับเงิน บัญชีค่าสินไหมทดแทน
สำเนาแบบแสดงรายการค่ารักษาพยาบาลเอกสารหมายเลข ๑๘๗ ถึง จ. ๘๘ โจทก์ที่ ๓ เสียค่า
โดยสารรถแท็กซี่ในการเดินทางไปรักษาที่โรงพยาบาลกรุงเทพและโรงพยาบาลสมุทรปราการ
ครั้งละ ๓๐๐ ถึง ๕๐๐ บาท โจทก์ที่ ๓ เรียกค่าสินไหมทดแทนเป็นค่ารักษาพยาบาล
และค่าเดินทางไปรักษาที่โรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลราชวิถีจำนวน ๗๑๔,๓๖๔ บาท
ค่าเดินทางและค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่อง ๑๕ ปี จำนวน ๕,๓๔๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถ
ประกอบกิจการงานในปัจจุบันจำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถในการประกอบกิจการงาน

/ใน



ทวิ)



สำหรับศาลใช้

- ๒๕ -

ในอนาคตเป็นเวลา ๕ ปี จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๘,๔๘๐,๓๖๔ บาท ตามบัญชี
 คำสินไหมทดแทนเอกสารหมาย จ.๘๐ โจทก์ที่ ๔ เป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายนิพนธ์
 ตามสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาหนังสือรับรองเอกสารหมาย จ.๑๖ และ จ.๑๗ ขณะเกิด
 เหตุ นายนิพนธ์เป็นลูกจ้างของโจทก์ที่ ๑ มีรายได้เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท ถึง ๗,๐๐๐ บาท
 นายนิพนธ์ให้เงินโจทก์ที่ ๔ เดือนละ ๔,๐๐๐ บาท นายนิพนธ์เสียชีวิตเนื่องจากถูกสาร
 กัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ตามสำเนามรณบัตรเอกสารหมาย จ.๑๘ โจทก์ที่ ๔ จึงไม่ได้รับเงิน
 จากนายนิพนธ์ก่อนนายนิพนธ์เสียชีวิตเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาล
 สมุทรปราการ และ โรงพยาบาลราชวิถี ตามสำเนาเอกสารรายการตรวจรักษาโรงพยาบาลกรุงเทพ
 โรงพยาบาลสมุทรปราการ สำเนาเวชระเบียนผู้ป่วยนอกเอกสารหมาย จ.๑๐๗ ถึง จ.๑๐๘
 หลังจากเสียชีวิตต้องเคลื่อนย้ายศพไปจัดงานที่วัดรางบัว กรุงเทพมหานครและที่จังหวัดกาฬสินธุ์
 แต่ชาวบ้านไม่ยอมให้เผาจึงต้องฝังศพไว้และต่อมาอีก ๓ ปี จึงทำพิธีเผา ตามหลักฐานค่าใช้จ่าย
 การจัดงานศพเอกสารหมาย ล.๒๕ หลักฐานค่าใช้จ่ายในการเคลื่อนศพไปจังหวัดกาฬสินธุ์
 ภาพถ่ายพิธีฝังศพและเอกสารค่าใช้จ่ายในการเผาศพหมาย จ.๑๑๐ ถึง จ.๑๑๔ โจทก์ที่ ๔ เรียก
 คำสินไหมทดแทนเป็นค่ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลราชวิถีจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ค่าปลงศพ
 และจัดการศพ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถในการประกอบกิจการงานก่อนที่

/นายนิพนธ์





นายนิพนธ์จะเสียชีวิต จำนวน ๗,๕๐๐ บาท ค่าขาดไร้อุปการะจำนวน ๑,๑๐๔,๐๐๐ บาท
 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวม
 เป็นเงิน ๔,๕๑๑,๕๐๐ บาท โจทก์ที่ ๖ ขณะเกิดเหตุเป็นลูกจ้างของโจทก์ที่ ๑ มีรายได้วันละ
 ๒๐๐ บาท โจทก์ที่ ๖ เจ็บป่วยเนื่องจากได้รับสารกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ต้องรักษาที่
 โรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลสมุทรปราการ โรงพยาบาลราชวิถี ตามใบรับรองแพทย์
 สำเนารายการตรวจรักษา สำเนาบัตรบันทึกการตรวจผู้ป่วย สำเนาเวชระเบียนผู้ป่วยนอก
 เอกสารหมายเลข จ.๒๔ จ.๒๕ จ.๕๕ ถึง จ.๑๐๑ โจทก์ที่ ๖ เสียค่ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล
 กรุงเทพ ๔,๑๖๑ บาท โรงพยาบาลสมุทรปราการ ๑,๐๖๐ บาท โรงพยาบาลราชวิถี
 ๖๒๘,๕๕๔ บาท ตามสำเนานั่งสือชี้แจงค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วย สำเนาแบบแสดงรายการ
 ค่าบริการรักษาพยาบาลเอกสารหมายเลข จ.๑๐๒ ถึง จ.๑๐๔ หลังจากออกจากโรงพยาบาลแล้ว
 ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการกลับมาให้แพทย์ตรวจอีก ตามหลักมาตรฐานตรวจรักษา หลักฐาน
 การจ่ายค่ารักษาพยาบาลเอกสารหมายเลข จ.๑๐๖ ปัจจุบัน โจทก์ที่ ๖ ยังมีอาการป่วยไม่สามารถ
 ประกอบอาชีพได้เหมือนเดิม โจทก์ที่ ๖ ขอเรียกค่าสินไหมทดแทนเป็นค่ารักษาพยาบาล
 และค่าเดินทางไปรักษาที่โรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลสมุทรปราการและโรงพยาบาลราชวิถี
 เป็นเงิน ๗๐๘,๒๘๑ บาท ค่าเดินทางและค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องอีก ๑๕ ปี จำนวน

/๕,๓๔๐,๐๐๐ บาท



ทวิ)

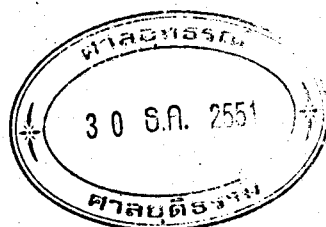


สำหรับศาลใช้

- ๒๗ -

๕,๓๕๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายความสามารถประกอบการทำงานในปัจจุบันจำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท
ค่าเสียหายความสามารถประกอบการทำงานในอนาคตเป็นเวลา ๑๕ ปี จำนวน ๑,๐๘๐,๐๐๐ บาท
ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน
๕,๑๕๕,๒๘๑ บาท ตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนเอกสารหมาย จ.๒๖ โจทก์ที่ ๗ ขณะเกิดเหตุ
ทำงานอยู่ที่โรงงานตะปู มีรายได้เดือนละประมาณ ๑,๕๐๐ บาท ตามสำเนาบัตรประกันสังคม
เอกสารหมาย จ.๑๔๕ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โจทก์ที่ ๑ อ้างโจทก์ที่ ๗ แยกของเก่า
หลังจากนั้นโจทก์ที่ ๗ มีอาการไม่สบายไปรักษาที่โรงพยาบาลเมืองสมุทร โรงพยาบาล
สมุทรปราการและโรงพยาบาลราชวิถี แพทย์ลงความเห็นว่าเป็นภาวะเม็ดเลือดขาวต่ำ ภาวะ
ขาดเลือดไขกระดูก ภาวะพังผืดที่ปอด โครโมโซมผิดปกติจากการสัมผัสกับมันตกภาพรังสี
โคบอลต์-๖๐ ตามสำเนาใบรับรองแพทย์ สำเนาบัตรบันทึกการตรวจผู้ป่วย สำเนาเวชระเบียน
เอกสารหมาย จ.๒๘ จ.๑๕๐ ถึง ๑๕๓ จ.๒๑๐ และ จ. ๒๑๑ ปัจจุบันโจทก์ที่ ๗ ทำงานได้เงิน
เพียงเล็กน้อยเนื่องจากมีอาการเหนื่อยง่าย อ่อนเพลียมีอาการระคายเคืองบุตร ๓ คน ขอเรียกค่าสินไหม
ทดแทนเป็นค่ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลราชวิถีจำนวน ๒,๕๐๐ บาท ค่าเดินทางและ
ค่ารักษาตัวต่อเนื่องอีก ๑๕ ปี จำนวน ๕,๓๕๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายความสามารถประกอบ
การทำงานในปัจจุบันจำนวน ๒๒,๕๐๐ บาท ค่าเสียหายความสามารถประกอบการทำงานในอนาคต

เป็น



๒๑ ทวิ)



สำหรับศาลใช้

- ๒๘ -

เป็นเวลา ๕ ปี จำนวน ๔๕๐,๐๐๐ บาท ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอัน
 มีใช้ตัวเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๖,๘๑๕,๐๐๐ บาท ตามบัญชีค่าสินไหมทดแทน
 เอกสารหมาย จ.๒๕ โจทก์ที่ ๘ ขณะเกิดเหตุทำงานเป็นเจ้าหน้าที่เทศบาลได้รับค่าจ้างเดือนละ
 ๔,๐๐๐ บาท ตามสำเนาใบรับเงินเอกสารหมาย จ.๕๑ หลังจากมาช่วยงานในร้านของโจทก์ที่ ๑
 แล้วมีอาการเจ็บป่วยต้องเข้ารับรักษาที่โรงพยาบาลสำโรง โรงพยาบาลสมุทรปราการ เสียค่าใช้จ่าย
 จำนวน ๓,๑๔๕ บาท ตามสำเนาใบรับรองแพทย์ สำเนาบัตรบันทึกการตรวจผู้ป่วย สำเนา
 แบบแสดงรายการค่ารักษาพยาบาล เอกสารหมาย จ.๓๔ จ.๕๒ และ ๕๓ จากนั้นเข้ารับรักษา
 ที่โรงพยาบาลราชวิถีพบว่าโครโมโซมผิดปกติ มีภาวะพังผืดที่ปอด เม็ดเลือดขาวต่ำเสียค่ารักษา
 ที่โรงพยาบาลราชวิถีจำนวน ๒,๕๒๕ บาท ตามสำเนาใบรับรองแพทย์ สำเนาใบเสร็จรับเงิน
 สำเนาเวชระเบียนผู้ป่วยนอกเอกสารหมาย จ.๓๗ จ.๕๔ จ.๕๕ จ.๒๑๐ และ จ.๒๑๑ ปัจจุบัน
 โจทก์ที่ ๘ ไม่สามารถทำงานกลางแจ้งหรือทำงานหนักได้เนื่องจากมีภาวะดั่งเคียงดูบุตร ๓ คน
 และบิดามีอายุมากมีอาการเจ็บป่วย ตามสำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาสูติบัตรเอกสารหมาย จ.๕๗
 และ จ.๕๘ โจทก์ที่ ๘ เรียกค่าสินไหมทดแทนเป็นค่ารักษาพยาบาลและค่าเดินทางไปรักษา
 ที่โรงพยาบาลราชวิถีจำนวน ๒,๕๐๐ บาท ค่าเดินทางและรักษาพยาบาลต่อเนื่องอีก ๑๕ ปี
 จำนวน ๕,๓๔๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียความประกอบการงานในปัจจุบันจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ค่าเสีย

/ความ





ความสามารถประกอบการทำงานในอนาคตเป็นเวลา ๑๕ ปี จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ค่าสินไหม
ทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน
๖,๖๕๗,๕๐๐ บาท ตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนเอกสารหมาย จ.๑๖ โจทก์ที่ ๕ ก่อนเกิดเหตุ
มีอาชีพรับซื้อขายของเก่ามีรายได้เดือนละ ๑๒,๐๐๐ บาท หลังจากเกิดเหตุคดีนี้แล้วต้องเจ็บป่วย
ไปรักษาที่โรงพยาบาลสมุทรปราการ ตามสำเนาบันทึกการตรวจผู้ป่วยและสำเนาประวัติผู้ป่วย
เอกสารหมาย จ.๑๖๐ และ จ.๑๖๗ รักษาตัวที่โรงพยาบาลราชวิถีตามเอกสารหมาย จ.๑๖๑ และ
๑๖๒ โจทก์ที่ ๕ มีบาดแผลที่มือทั้งสองข้างแพทย์รักษาด้วยการขูดเนื้อที่ตายแล้วออกนำเนื้อที่อื่น
มาปิดแทนแต่ไม่หายจึงต้องตัดนิ้วออกบางส่วน โจทก์ที่ ๕ เข้ารักษาที่โรงพยาบาลราชวิถีประมาณ
๒๐ ครั้งเพื่อตัดนิ้วที่ละน้อยและต้องไปล้างแผลที่คลินิกพร้อมมิตร ตามสำเนาใบรับรองแพทย์
ภาพถ่าย สำเนาเวชระเบียนผู้ป่วยนอก สำเนาเอกสารคลินิกพร้อมมิตร สำเนาใบเสร็จรับเงิน
รายงานการศัลยกรรมผู้ป่วยเอกสารหมาย จ.๑๖๔ จ.๑๖๘ ถึง จ.๑๗๓ จ.๑๗๕ และ จ.๑๗๖ โจทก์
ที่ ๕ ต้องอุปการะบุตร ๑ คนและมารดาที่พิการทางจิต ตามสำเนาสมุดประจำตัวคนพิการ สำเนา
สูติบัตรสำเนาใบเสร็จรับเงินเอกสารหมาย จ.๔๕ จ.๑๖๕ และ จ.๑๖๖ ปัจจุบันโจทก์ที่ ๕ มีอาการ
อ่อนเพลียและเป็นไข้ง่าย มือไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติ ทำให้เป็นคนพิการตามสำเนา
สมุดประจำตัวคนพิการเอกสารหมาย จ.๑๗๔ โจทก์ที่ ๕ เรียกค่าสินไหมทดแทนเป็น

/คำ



ทวิ)



สำหรับศาลใช้

- ๓๐ -

ค่ารักษาพยาบาลและค่าเดินทางไปรักษาที่โรงพยาบาลราชวิถี คลินิกพร้อมมิตรค่าใช้จ่ายของ
ภริยาในการไปดูแลที่โรงพยาบาลสมุทรปราการจำนวน ๑,๕๗๘,๑๐๐ บาท ค่าเดินทางและ
ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องอีก ๑๕ ปีและค่าใช้จ่ายของผู้ดูแล ๑ ปี จำนวน ๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท ค่า
เสียความสามารถประกอบกรงานในอนาคตเป็นเวลา ๑๕ ปี จำนวน ๒,๗๓๖,๐๐๐ บาท ค่า
สินไหมทดแทน เพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน
๑๒,๘๕๘,๑๐๐ บาท ตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนเอกสารหมายเลข จ.๕๑ โจทก์ที่ ๑๐ มีอาชีพ
รับซื้อขายของเก่ามีรายได้เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท ถึง ๑๒,๐๐๐ บาท โจทก์ที่ ๑๐ ช่วยโจทก์ที่ ๘
จนชายและแกะแท่งสแตนเลสห่อหุ้มต้นกำเนิดกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ แล้วมีอาการป่วย
เข้ารับรักษาตัวที่โรงพยาบาลสมุทรปราการ โรงพยาบาลราชวิถี และคลินิกพร้อมมิตร ตาม
สำเนาแบบสรุปประวัติผู้ป่วย สำเนาเวชระเบียน สำเนาบันทกของคลินิกพร้อมมิตร สำเนา
ใบเสร็จรับเงิน เอกสารหมายเลข จ.๑๖๐ ถึง จ.๑๖๒ และ จ.๑๖๔ โจทก์ที่ ๑๐ มีแผลที่ฝ่ามือและแขน
ต้องรักษาโดยนำเนื้อบริเวณอื่นมาปิดแผล แต่แผลที่ฝ่ามือไม่ดีขึ้นต้องตัดนิ้ว ตามใบรับรองแพทย์
ภาพถ่าย รายงานการศัลยกรรมผู้ป่วย เอกสารหมายเลข จ.๔๕ จ.๑๖๓ และ จ.๑๕๐ ปัจจุบันโจทก์
ที่ ๑๐ มือขวาไม่ถนัดมีอาการชาที่นิ้วกลาง นิ้วนางและนิ้วก้อยมือซ้ายเจ็บ ไม่สามารถทำงาน
ได้ตามปกติ แพ้ฝุ่นและเป็นไข้ง่าย โจทก์ที่ ๑๐ มีบุตรต้องอุปการะ ๑ คน ตามสำเนาทะเบียนบ้าน

/สำเนา





สำเนาใบคำบัญชาการสมรส สำเนาสูติบัตร สำเนาหนังสือสำคัญเอกสารหมายเลข จ.๔๓ จ.๔๔
 จ.๑๕๗ ก่อนเกิดเหตุ โจทก์ที่ ๑๐ ต้องเลี้ยงดูและสงเสียดูอุปการะบิดามารดาเดือนละ ๒,๐๐๐
 ถึง ๓,๐๐๐ บาท โจทก์ที่ ๑๐ เรียกค่าสินไหมทดแทนเป็นค่ารักษาพยาบาลและค่าเดินทางไป
 โรงพยาบาลราชวิถีและคลินิกพร้อมมิตร ค่าใช้จ่ายของภริยาในการไปดูแลโจทก์ที่ ๑๐ ที่
 โรงพยาบาลสมุทรปราการและโรงพยาบาลราชวิถีจำนวน ๑,๐๗๗,๗๕๐ บาท ค่าเดินทาง
 และค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องอีก ๑๕ ปี และค่าใช้จ่ายของผู้ดูแล ๑ ปี จำนวน ๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท
 ค่าเสียความสามารถประกอบการงานในปัจจุบันจำนวน ๑๒๑,๐๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถ
 ประกอบการงานในอนาคตเป็นเวลา ๑๕ ปี จำนวน ๖๖๐,๐๐๐ บาท ค่าสินไหมทดแทนเพื่อ
 ความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๘,๒๕๘,๗๕๐ บาท
 ตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนเอกสารหมายเลข จ.๔๖ โจทก์ที่ ๑๑ ขณะเกิดเหตุไปช่วยงานโจทก์ที่ ๘
 ได้รับค่าจ้างวันละ ๒๐๐ บาท โจทก์ที่ ๑๑ เข้ารักษาที่โรงพยาบาลสมุทรปราการ โรงพยาบาล
 ราชวิถี ตามสำเนาบันทนาการตรวจผู้ป่วย สำเนาประวัติผู้ป่วย ภาพถ่ายบาดแผล สำเนาเวชระเบียน
 ผู้ป่วยนอกเอกสารหมายเลข จ.๑๓๕ ถึง จ.๑๓๗ หลังจากออกจากโรงพยาบาลราชวิถีแล้วโจทก์ที่ ๑๑
 ต้องไปโรงพยาบาลราชวิถีเพื่อตรวจรักษาอีกหลายครั้งเนื่องจากต้องนำเนื้อบริเวณอื่นมาปิด
 บาดแผล ภายหลังแผลติดเชื้องจึงต้องเข้ารักษาที่โรงพยาบาลราชวิถีอีกและได้มีการขูดเนื้อตายออก

/ทำให้





ทำให้กระทบเส้นประสาทต้องนำเนื้อเยื่อบริเวณอื่นมาปิดบาดแผล จากนั้นต้องไปล้างแผล
ที่โรงพยาบาลลำลูกกาวันละ ๒ ถึง ๓ ครั้ง ตามเวชระเบียน ภาพถ่าย รายงานทางศัลยกรรมผู้ป่วย
เอกสารหมายเลข จ.๑๓๘ ถึง จ.๑๔๐ แพทย์เกรงว่าบาดแผลจะลุกลามจึงต้องตัดนิ้วตามภาพถ่ายหมายเลข
จ.๑๔๑ รวมเวลารักษาที่โรงพยาบาลประมาณ ๖ เดือน โจทก์ที่ ๑๑ มีความเครียดและทนทุกข์
ทรมานจากบาดแผล ต้องเสียค่าล้างแผลที่โรงพยาบาลลำลูกกา ๑๐,๐๐๐ บาท และค่ารักษา
ที่โรงพยาบาลสระบุรี จำนวน ๒,๐๐๐ บาท ตามบัญชีค่ารักษาพยาบาลเอกสารหมายเลข จ.๑๔๒
และ จ.๑๔๓ ที่สาวของโจทก์ที่ ๑๑ เสียค่าเดินทาง ค่าอาหารเพื่อมาดูแลโจทก์ที่ ๑๑ เดือนละ
ประมาณ ๕,๐๐๐ บาท และต้องเหมารถเพื่อไปรักษาที่โรงพยาบาลเนื่องจากไม่สามารถเดินได้
ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๔๖ โจทก์ที่ ๑๑ ทำงานหนักไม่ได้ เป็นโรคภูมิแพ้ เข่าขวาอและเหยียด
ได้น้อย ปลายเท้าขวาชา ต้องออกจากงาน โจทก์ที่ ๑๑ ขอเรียกค่าสินไหมทดแทนเป็น
ค่ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลราชวิถี และโรงพยาบาลลำลูกกา ค่าใช้จ่ายญาติมาดูแลจำนวน
๒,๑๒๒,๗๕๕ บาท ค่าเดินทางและค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายของญาติที่มาดูแลต่อเนื่อง
อีก ๑๕ ปี จำนวน ๕,๗๔๔,๕๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถประกอบการงานในปัจจุบัน
จำนวน ๗๒,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายความสามารถประกอบการงานในอนาคตเป็นเวลา ๑๕ ปี
จำนวน ๒,๘๘๐,๐๐๐ บาท ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน

/จำนวน



ทวิ)



สำหรับศาลใช้

- ๓๓ -

จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๓,๘๑๕,๒๔๕ บาท ตามบัญชีค่าสินไหมทดแทน

เอกสารหมายเลข จ.๑๔๗

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่อุทธรณ์ได้แย้งกันรับฟังเป็นยุติว่า จำเลยที่ ๑

และที่ ๒ เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด จำเลยที่ ๑ มีวัตถุประสงค์ในการขายเครื่องมือ

เครื่องใช้ในทางการแพทย์ทุกชนิด จำเลยที่ ๒ เป็นบริษัทในเครือของจำเลยที่ ๑ มีวัตถุประสงค์

ในการจำหน่ายรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และเครื่องมือแพทย์ มีจำเลยที่ ๑ และที่ ๔ เป็นกรรมการ

ตามหนังสือรับรองเอกสารหมายเลข จ.๒ และ จ.๓ จำเลยที่ ๕ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑ ตำแหน่ง

ผู้จัดการฝ่ายเครื่องมือแพทย์ มีหน้าที่ในการขายสินค้า เมื่อปี ๒๕๓๘ โรงพยาบาลรามาริบัติ

ต้องการเปลี่ยนเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ซึ่งใช้งานมานานปริมาณรังสีเหลือน้อย

จึงตั้งคณะกรรมการดำเนินการประกวดราคาซื้อเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ใหม่

คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาแล้วมีมติให้จำเลยที่ ๑ ซื้อเครื่องฉายรังสี

โคบอลต์-๖๐ จำนวน ๑ ชุด ราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยที่ ๑ ต้องรับซื้อเครื่องฉาย

รังสีโคบอลต์-๖๐ เครื่องเก่ากลับไปด้วย ตามบันทึกข้อความเอกสารหมายเลข จ.๑๘๒

โรงพยาบาลรามาริบัติได้ขออนุญาตนำเข้าจากสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ โดย

มอบให้จำเลยที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการตามเอกสารหมายเลข จ.๑๘๐ ต่อมาวันที่ ๑๘ พฤษภาคม

๒๕๓๘ จำเลยที่ ๑ กับมหาวิทยาลัยมหิดล (คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาริบัติ)

/ได้



ทวิ)



สำหรับศาลใช้

- ๓๔ -

ได้ทำสัญญาซื้อขายกับจำเลยที่ ๑ ตามสัญญาซื้อขายเอกสารหมาย จ.๕๓ จำเลยที่ ๑ ชื่อเครื่อง
ฉายรังสีโคบอลท์-๖๐ เครื่องเก่าในราคา ๕,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๕๕ จากนั้น
จำเลยที่ ๑ นำไปเก็บไว้ที่คลังสินค้าของจำเลยที่ ๑ ที่ถนนวิภาวดีรังสิต จนเมื่อเดือนตุลาคม
๒๕๔๒ จำเลยที่ ๑ ต้องการขายคลังสินค้าดังกล่าว จึงได้ย้ายเครื่องฉายรังสีโคบอลท์-๖๐ ดังกล่าว
มาเก็บไว้เพื่อรอจำหน่ายที่ลานจอดรถของจำเลยที่ ๒ ที่ซอยอ่อนนุช เนื้อที่ ๒๖ ไร่เศษ มีรั้วสังกะสี
กั้น ตามภาพถ่ายหมาย ล.๑๘ และ ล.๒๐ ต่อมามีคนร้ายเข้ามาลักขโมยเครื่องฉายรังสีในแห่ง
สแตนเลสมีรังสีโคบอลท์-๖๐ บรรจุอยู่โจทก์ที่ ๑ ประกอบกิจการรับซื้อของเก่าตั้งอยู่เลขที่
๑๒๗/๓ หมู่ที่ ๔ ตำบลสำโรง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ นายเกษร ทรงศรีพิพัฒน์
เป็นสามีของโจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๒ เป็นบุตรของโจทก์ที่ ๑ กับนายเกษร โจทก์ที่ ๓ เป็นมารดา
ของโจทก์ที่ ๑ ช่วยโจทก์ที่ ๑ ในร้านรับซื้อของเก่า โจทก์ที่ ๔ เป็นบิดาของนายนิพนธ์ พันธุ์จันทร์
นายนิพนธ์เป็นลูกจ้างของโจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๖ เป็นลูกจ้างของโจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๗ และที่ ๘
รับจ้างโจทก์ที่ ๑ คัดแยกวัสดุในร้านของโจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๙ และที่ ๑๐ ประกอบอาชีพพ่อค้าเร่
รับซื้อของเก่า โจทก์ที่ ๑๑ เป็นผู้รับจ้างโจทก์ที่ ๙ และที่ ๑๐ คัดแยกวัสดุที่รับซื้อมา เมื่อประมาณ
ต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ โจทก์ที่ ๙ ที่ ๑๐ และนายวิษณุ สงวนพงษ์ นำแห่งสแตนเลส
ที่บรรจุรังสีโคบอลท์-๖๐ มาแกะชิ้นส่วนออก แต่แกะออกเฉพาะลูกปืน ส่วนแห่งสแตนเลสไม่

/สามารถ



ทวิ)



สำหรับศาลใช้

- ๓๕ -

สามารถแกะออกได้ โจทก์ที่ ๕ กับที่ ๑๑ ได้นำไปขายให้โจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๑ ให้ราคาถูก โจทก์ที่ ๕ ไม่ยอมขาย ขณะนั้นนายสุจริตกับนายนิพนธ์ลูกจ้างของโจทก์ที่ ๑ กำลังคัดแยกวัสดุอยู่ โจทก์ที่ ๕ ขอร้องให้นายสุจริตกับนายนิพนธ์ใช้แก๊สตัดแท่งสแตนเลส ขณะตัดแท่งสแตนเลสเกือบจะขาดมีวันตีเหล็กปณสีดำและมีกลิ่นเหม็นออกมาจากแท่งสแตนเลส โจทก์ที่ ๑ ออกมาห้ามโจทก์ที่ ๕ กับที่ ๑๑ นำแท่งสแตนเลสกลับบ้าน โจทก์ที่ ๕ ให้นายวิษณุใช้เหล็กสกัดดอกแท่งโลหะจนขาด ภายในแท่งสแตนเลสเป็นตะกั่ว จากนั้นโจทก์ที่ ๕ นำไปขายให้โจทก์ที่ ๑ ต่อมาโจทก์ที่ ๑ นายเกษร นายนิพนธ์โจทก์ที่ ๓ โจทก์ที่ ๖ โจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ ป่วยต้องรักษาตัวในโรงพยาบาล ภายหลังนายเกษรกับนายนิพนธ์ถึงแก่ความตาย โจทก์ที่ ๑ ว่าจ้างให้โจทก์ที่ ๗ และที่ ๘ มาช่วยคัดแยกวัสดุจากนั้น โจทก์ที่ ๗ และที่ ๘ ป่วย ต่อมาโจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๑๑ ได้ฟ้องสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติต่อศาลปกครองกลางให้ชดใช้ค่าเสียหาย ศาลปกครองกลางพิพากษาให้สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์ที่ ๑ เป็นเงิน ๑๒๗,๓๑๕ บาท โจทก์ที่ ๒ เป็นเงิน ๒๖๑,๗๓๗ บาท โจทก์ที่ ๓ เป็นเงิน ๘๗,๔๒๓ บาท โจทก์ที่ ๔ กับ โจทก์ที่ ๕ เป็นเงิน ๘๑๐,๑๘๐ บาท โจทก์ที่ ๖ เป็นเงิน ๘๕,๒๒๑ บาท โจทก์ที่ ๗ เป็นเงิน ๔๓,๑๖๐ บาท โจทก์ที่ ๘ เป็นเงิน ๕๒,๕๐๐ บาท โจทก์ที่ ๙ เป็นเงิน ๑,๖๐๖,๖๘๐ บาท โจทก์ที่ ๑๐ เป็นเงิน ๓๖๕,๑๔๐ บาท โจทก์ที่ ๑๑ เป็นเงิน ๑,๓๘๒,๓๔๕ บาท คดีดังกล่าวถึงที่สุด สำนักงาน

/พลังงาน



๑ ทวิ)



สำหรับศาลใช้

พลังงานปรมาณูเพื่อสันติ แจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๕ ฐานมีเครื่อง
ฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยที่ ๑ ให้การ
รับสารภาพ ศาลแขวงพระโขนงพิพากษาลงโทษจำเลยที่ ๑ ตามคำฟ้องและบันทึกคำพิพากษาด้วย
วจาเอกสารหมาย จ.๕๗

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยที่ ๑ ว่า โจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ บุกรุก
เข้าไปในที่ดินของโจทก์ที่ ๒ ลักเอาชิ้นส่วนของเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ นำไป
ขายให้โจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๑ รับซื้อไว้โดยรู้ว่าเป็นทรัพย์สินที่ถูกลักมาและรับซื้อไว้โดยประมาท
เดินเลอะหรือไม่ และโจทก์ที่ ๑ และโจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ กระทำละเมิดต่อจำเลยที่ ๑ หรือไม่
จำเลยที่ ๑ อุทธรณ์ว่า มีการลงข่าวในหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ว่าโจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ มีอาชีพ
รับซื้อของเก่าบุกรุกเข้าไปลักเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ แล้วนำไปขายให้โจทก์ที่ ๑
โจทก์ที่ ๑ รับซื้อไว้โดยรู้ว่าเป็นทรัพย์สินที่ถูกลักมา แม้จำเลยที่ ๑ จะไม่มีพยานมายืนยันก็ตาม แต่
เมื่อพิจารณาจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เช่นบาดแผลที่โจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ ได้รับ โดยโจทก์ที่ ๕
มีบาดแผลที่มือทั้งสองข้าง โจทก์ที่ ๑๐ มีบาดแผลที่มือขวาและนิ้ว โจทก์ที่ ๑๑ มีบาดแผลที่ข้อพับ
เข่าขวา บาดแผลดังกล่าวแสดงว่า โจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ สัมผัสรังสีที่แพร่กระจายออกมาโดยตรง

/และ



ศาลอุทธรณ์
30 S.K. 2551
ศาลยุติธรรม

